

בולעטין # 365 - שבט תשנ"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹתְכֶם וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני איוב - פרק א - רמז תתצא

איש היה בארץ עוץ. אמר רבי כל מי שנאמר בו היה ראה עולם חדש (כתוב במגלת אסתר בפ' איש יהודי). בו ביום דרש רבי יהושע בן הורקנוס לא עבד איוב את המקום אלא מאהבה שנאמר הן יקטלני לא איחל, ועדיין הדבר שקול אם אני מצפה לו או איני מצפה לו, ת"ל עד אגוע לא אסיר תומתי ממני ללמד שמאהבה עשה. אמר ריב"ל מי יגלה עפר מעיניך רבי יוחנן בן זכאי שהיית אומר כל ימיך לא עבד איוב אלא מיראה שנאמר וירא אלהים וסר מרע והרי יהושע תלמיד תלמידך לימד שמאהבה עשה. וליחזי להאי קרא אי בלמ"ד אל"ף אי בלמ"ד וא"ו כתיב, וכל היכא דכתיב בלמ"ד אל"ף לא הוא אלא מעתה בכל צרתם לא צר הכי נמי דלא הוא והכתיב ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם אלא לאו משמע הכי ומשמע הכי. תניא רבי אומר נאמר ירא אלהים באברהם ונאמר ירא אלהים באיוב מה להלן מאהבה אף כאן מאהבה, והתם גופיה מנלן דכתיב זרע אברהם אוהבי, מאי איכא בין עושה מיראה לעושה מאהבה, איכא בינייהו הא דתני רבי שמעון בן אלעזר גדול העושה מאהבה יותר מן העושה מיראה שזה תלו לו לאלף דור וזה תלו לו לאלפים דור, כתיב הכא ועושה חסד לאלפים לאוהבי, וכתוב התם ולשומרי מצותיו לאלף דור האי לדסמיך ליה והאי לדסמיך ליה. משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב, מסייע לרבי לוי בר חמא דא"ר לוי בר חמא איוב בימי משה היה, כתיב הכא ועושה חסד לאלפים לאוהבי, וכתוב התם ולשומרי מצותיו לאלף דור האי לדסמיך ליה והאי לדסמיך ליה. משה כתב ספרו

ופרשת בלעם ואיוב, מסייע לרבי לוי בר חמא דא"ר לוי בר חמא איוב בימי משה היה, כתיב הכא מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויוחקו וכתיב התם כי שם חלקת מחוקק ספון, ורב אמר בימי מרגלים היה כתיב הכא איש היה בארץ עוץ איוב שמו וכתיב התם היש בה עץ, וקאמר משה למרגלים ראו אם ישנו אותו האיש שדומה לעץ ששנותיו ארוכות כעץ ומגין על דורו כעץ, רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרווייהו איוב מעולי גולה היה ומדרשו בטבריא היה, מיתבי ימי שנותיו של איוב משנכנסו ישראל למצרים עד שיצאו, אימא כמשנכנסו.

מיתבי חסיד אחד היה באומות איוב שמו ולא בא לעולם אלא לקבל שכרו הביא עליו הקדוש ברוך הוא יסורין התחיל מחרף ומגדף כפל לו הקדוש ברוך הוא שכרו בעוה"ז כדי לטרדו מן העולם הבא שנאמר ויוסף ה' את כל אשר לאיוב למשנה, תנאי היא דתניא ר' אלעזר אומר איוב בימי שפוט השופטים היה שנאמר הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו. אי זהו דור שכלו הבל הוי אומר זה דור של שפוט השופטים, רבי יהושע בן קרחה אומר בימי אחשורוש שנאמר ולא נמצאו נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ, איזהו דור שנתבקשו נשים יפות הוי אומר זה דורו של אחשורוש, ואימא בימי דוד דכתיב יבקשו לאדני למלך נערה בתולה כתיב הכא בכל הארץ וכתיב התם בכל מדינות מלכותך לאפוקי דוד דכתיב ביה בכל גבול ישראל.

רבי נתן אומר איוב בימי מלכת שבא היה שנאמר ותפול שבא ותקחם, וחכ"א בימי כשדים היה שנאמר כשדים שמו שלשה ראשים, ויש אומרים בימי יעקב היה ודינה בת יעקב נשא, כתיב הכא כדבר אחת הנבלות תדברי וכתיב התם כי נבלה עשה בישראל, וכולהו תנאי וכולהו אמוראי מודו דאיוב מישראל הוה לבר מי"א, דאי סלקא דעתך מעו"א היה, בתר דשכיב משה מי שריא שכינה על עו"א, אלא ש"מ מישראל הוה. מיתבי שבעה נביאים נתנבאו להם לעו"א ואלו הם, בלעם ואביו, איוב, אליפז התימני, בלדד השוחי, צופר הנעמתי, ואליהוא בן ברכאל הבוזי, א"ל וליטעמיך אליהוא בן ברכאל הבוזי לאו מישראל הוה והא כתיב ממשפחת רם, אלא מישראל הוה ואיתנבי לאומות העולם הכא נמי אתנבא לאומות העולם, כולהו נביאי נמי נבאו לאומות העולם, כלהו נביאי עיקר נבואתן לישראל הני עיקר נבואתן לאומות העולם. יתיב ההוא מרבנן קמיה דר' שמואל בר נחמני ויתיב וקאמר איוב לא היה ולא נברא אלא משל היה, א"ל עליך אמר קרא איש היה בארץ עוץ, א"ל אלא מעתה ולרש אין כל וגו' מי הוה אלא משל היה הכא נמי משל היה, א"ל אם כן שמו ושם עירו למה לי. רבי שמעון בן לוי אמר משום בר קפרא בימי אברהם היה שנאמר את עוץ בכורו. רבי לוי אמר בימי שבטים היה שנאמר אשר חכמים יגידו וגו' בא שטן לקטרג על ישראל וגירה אותו באיוב, רבי חנינא בריה דר' חייא משל לרועה שהיה מביט בעדרו בא זאב ונזדווג לו אמר תנו לו תיש אחד להתגרות בו, ר' חנינא בר חמא אמר משל למלך שהיה יושב בסעודה ובא כלב אחד ונזדווג לו אמר תנו לו אבר אחד שיתגרה בו:

והלכו בניו ועשו משתה. תנא ר' שמעון בן יוחאי אומר אין העולה באה אלא על הרהור הלב, רבי לוי אמר מקרא מלא הוא והעולה על רוחכם, ממי אתה למד מבניו של איוב שנאמר אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם:

ספר מגלה עמוקות על התורה - פרשת שלח לך

מה שנתנו חז"ל שיעור לחלה בעל הבית אחד מכ"ד ואשה נותנת א' ממ"ח ע"ד הפשט לפי שהתור' נחלקת לכ"ד ספרים וניקנית בארבעים ושמונה מעלות הנה לימוד התורה היא לאיש (דברים יא) ולמדתם את בניכם כתיב ולא בנותיכם והמלמד בתו תור' מלמדה תפלות לכן אד"ה שחטא וקלקל עיסתו וגרם שנסתמו ממנו מעייני התור' שהם כ"ד לכן א' מכ"ד יקח חלה לטהר ולזכך לבו להבין אמרי בינה אבל האשה שגרמה שנלקחו מן האדם מעלת התור' שעל ידה זוכה כ"ש (איוב ו) האם אין עזרתי בי ותושיה נדחית ממני לכן נתן הקב"ה לה לתקן קלקולה א' ממ"ח לקנות אותם המעלות שגרמה היא להזיקו בחטא שלה. ע"ד הדרש לפי שהיא גרמה ב' מיתות לה ולבעלה והבעל לא גרם רק להמית את עצמו במה ששמע לעצתה ולכן טומאת אשה ז' ימים לזכר כי עץ שאכל אדה"ר בת שבע נקרא נגד כל יום טומאה א' הרי שבעת ימים תהיה תחת אמו הראשונ' שגרמה ז' מדורין בישינ לעולם וביום השמיני ימול ערלתו ואצל נקיבה וטמאה שבועיים כנדתה הרי הטומאה כפולה ולפי שתיקון חלה הוא לתקן כ"ד שלנו כ"ד מיני קשטין הלכו ממנה לכן אל האיש תיקונו כ"ד ואשה פי שניים ברוחה מ"ח כ"ד שלו וכ"ד שלה. או על סוד (תהלים קלט) אחר וקדם צרתני שנברא אד"ה"ר ב"ב צירופי ההויה פנים ובי"ב אחר הרי כ"ד צירופים וכן כ"ד צירופי אדני שקשט"ה בכ"ד תכשיטים אח"כ בא נחש והטיל זוהמא בחוה וגרם כ"ד זני דמסאבותא כ"ש בזוהר פ' אחרי מות (בראשית ג) ואיב"ה אשית ביניך ובין האשה מנין ואיב"ה. והנה בפ"ר שלפניה חזרו וניערו חטא של אה"ר וגרמו בכייה לדורות לכן ו"פגריכם א"תם י"פלו ב"מדבר ה"זה ר"ת ואיבה שהוא כ"ד זני דמסאבותא כי י' מרגלים פגמו ב' של שם שהוא ראשית עריסותיכם חלה היא עשירית האיפה ומשה שראה שפגמו ויכרתו משם זמורה שפגמו במדה העשירית שהיא ארץ דלעילא ואפיקו שם ביש עליה התפלל על יהושע י"ה יושיעך מעצת מרגלים והוסיף לו י' לקביל י' מחשבה שפגמו י' מרגלים לכן אמר משה על י' מרגלים אלו בתוכחתו (דברים לב) כי דור תהפכות המה שהם מרגלים שהיו באותו שעה כשרים ונתהפכו לשעה לכן אמר צור ילדך תש"י ב' קטנה שהתישו כביכול כח של מעל' ומשה אמר ועתה יגדל י' רבתי שיוסיפו בכח של מעל' לכן י' לשונות בברכת קדושין לקביל י' נטיעות אלו שפגמו בהם י' *מרגלים* ז"ש הקב"ה וינסו אותי זה עשר פעמים על מנת י' אלו לכן לא אמר בפרשה זו למטה יוסף למטה אפרים רק זכר יוסף למטה מנשה הראשונים תירצו לפי שמנשה תפס מידתו של יוסף להוציא דבה אבל יהושע לא תפס מעשה אבותיו בידו אבל לפי רזא דא כי יהושע הי' במקום לוי במרכבה כי ידוע שהי' איש על דגלו באותות לבית אבותם כי יעקב צוה לשאת מטתו כדמות מרכבה למעל' ולוי לא נשא ונכנס במקומו אפרים ויוסף לא נשא שהי' מלך ונכנס במקומו מנשה ז"ש הכתוב (בראשית מח) אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ל"י הוא מיותר מורה שאפרים לקביל לוי ומנשה לקביל יוסף לכן אמר למטה יוסף למטה מנשה כי הוא נכנס תחת אביו באותו פרק להיות בדגלים ולבאי הארץ שהיו ג"כ בדמות מרכבה לכנוס לארץ החיים למטה ונמצא שראה משה שיהושע נכנס תחת לוי שהוא הי' המעשר של בניו של יעקב כאשר לקחו מיכאל והביאו לפני הקב"ה לכן הוסיף משה י' על יהושע כי הוא לעת עתה מעשר עשירי יהי' קודש ויתקן י' שפגמו י' מרגלים לכן סמך עתה מיד ב' פרשיות למרגלים הם חטאו באשכול של ענבי' וכתרו משם אשכולות מרורות למו לכן יבא הבן ויכפר על האב וצוה הקב"ה יין לנסך לכפר עליו ואח"כ חטא במה שאמרו ארץ אוכל' יושבי' וכלב ויהושע אמרו כי לחמנו הם לכן צוה לתקן מלחם הארץ ליתן חלה שהיא עשירית האיפ' מדה עשירית של עשר נטיעות ז"ש ר' יוחנן למה נסמכה פ' ע"ז לפ' חלה לומר לך שכל מי שמקיים חלה מבטל ע"ז הוא הדבר אשר דברתי שתיקון חלה הוא תיקון חטא של אדה"ר שקיצץ בנטיעות והוא חטא ע"ז לכן בפ' של ע"ז ושעיר עזים לחטאת חסר א' (משלי יז) כי נרגן מפריד אלף גם הוא מלשון חטה כי עץ שאכל אדה"ר חטה הי' ולפי שהטומאה באשה פי שניים ברוחה כמו שיש כ"ד מיני טומאה לאיש לכך א' מכ"ד ובאשה כפולה לכך א' ממ"ח. גם עמל"ק הוא (ישעי' ח) מ"ר מדלי ובת זוגו הוא לילית כפל מר הנה לשלום מ"ר לי מ"ר הרי שהנוקבא היא כפל זכר לכן גם תיקון העיסה אצל הנקיבה כפל זה מכ"ד וזאת ממ"ח ותיקון עיסה ע"י אשה נלמד מאברהם שאמר לשרה מהרי קחי שלש סאים איפה של אדה"ר שהיא היתה דיוקנא של חוה לושי ועשי עוגות כי אדה"ר לא אפיק מינה חלה צוה לחוה להוציא חלה מן העיסה ולטהרה:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)